

Nr 84.

Av herr **Bergh, Ragnar**, och herr **Hage**, om inrättande av en musikkår vid Luleå luftvärnskår.

I 1941 års försvarsutredning föreslogs inrättande av en musikkår av typ II vid Lv 7 i Luleå. Utredningen ansåg det visserligen önskvärt, att musikkårer inrättades även vid Lv 4 i Malmö och Lv 5 i Sundsvall, men av ekonomiska skäl ansågs det motiverat att för det dåvarande inskränka förslaget allenast till en ny musikkår. Att försvarsutredningen därvid stannade för Luleå torde ha orsakats av att den föreslagna kåren skulle betjäna icke blott Lv 7 utan även Luleå flygbaskår, vilken likaledes då som nu saknade musikkår, ävensom av att musikkåren i Boden, på grund av att där äro förlagda flera förband, endast i undantagsfall kan beordras till tjänstgöring vid förbanden i Luleå.

I proposition nr 210 vid 1942 års riksdag föreslog emellertid vederbörande departementschef, att det då ifrågasatta nya kårartilleriregementet skulle erhålla en musikkår, och när även departementschefen inskränkte sig till att föreslå blott en kår, blevo förbanden i Luleå utelämnade. Men i en motion i bägge kamrarna föreslogs dessutom, att en musikkår skulle inrättas även vid Lv 4 i Malmö, och denna motion blev tillstyrkt av vederbörande utskott. Dessutom föreslog utskottet, att en kår jämväl skulle inrättas vid Lv 5 i Sundsvall. Riksdagen beslöt i enlighet därmed. Resultatet blev sålunda, att den garnisonsort, som av utredningen främst ansetts böra ifrågakomma, blev utan musikkår, medan två andra fingo sådana.

Den sålunda uppkomna situationen innebär, att utom Enköping, som dock har blott ett militärt förband, är Luleå stad veterligen den enda garnisonsort i vårt land, som saknar militär musikkår. Det finnes icke någon annan garnisonsort i landet med två förband, som saknar sådan. Man har svårt att förstå, varför i detta fall andra principer än eljest skola tillämpas i fråga om militärmusiken. Den sålunda föreliggande bristen jämte de särregna omständigheterna vid behandlingen av ärendet vid 1942 års riksdag torde få anses motivera, att den år 1942 fastställda ramen i förevarande avseende borde få jämkas något.

Det kan visserligen invändas, att det kan finnas viktigare önskemål att tillgodose än inrättande av nya musikkårer. Men en sådan invändning torde icke kunna betraktas som motiv för att den garnisonsort, varom här är fråga, skulle komma att intaga en unik särställning. Skulle de ekonomiska skälen vara avgörande och man på grund därav icke anser sig böra utöka antalet musikkårer i garnisonsorterna i landet, vore det i sådant fall naturligt att överväga förflyttning till Luleå av en musikkår från någon garnisonsort, där man allaredan har fler än en.

Under hänvisning till vad ovan anförts hemställes,

att riksdagen måtte antingen under fjärde huvudtiteln för budgetåret 1946/47 upptaga erforderligt anslag för inrättande av en musikkår av typ II vid Lv 7 i Luleå eller också hos Kungl. Maj:t begära förflyttning dit av annan liknande musikkår i landet.

Stockholm den 21 januari 1946.

Ragn. Bergh.

Ernst Hage.
